Bratborski Juliusz Michał

BRATBORSKI Juliusz Michał (29 IX 1927, Zduny, pow. krotoszyński – 6 III 1972, Poznań), specjalista w zakresie wytrzymałości materiałów, maszyn i technologii przetwórstwa tworzyw sztucznych. Syn Franciszka, pracownika cukrowni, oraz Pelagii z domu Pabich.

W czasie okupacji przebywał w Skierniewicach, gdzie ukończył szkołę podstawową, następnie dwuletnią szkołę handlową, po czym rozpoczął naukę na poziomie średnim na tajnych kursach. Od 1942 działał w AK (pseud. „Rawicz"), jako kapral był dowódcą sekcji.

W 1947 ukończył liceum matematyczno-przyrodnicze w Krotoszynie i rozpoczął studia na wydziale mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu. Dyplom inżyniera uzyskał w 1951. W 1955 ukończył studia magisterskie na wydziale mechanicznym technologicznym PW.

Już podczas studiów, w 1949 podjął pracę jako asystent w kierowanej przez F. Tychowskiego Pracowni Wytrzymałościowej na wydziale mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu (od 1955 Politechniki Poznańskiej). W 1957 zorganizował w Katedrze Technologii Metali i Metaloznawstwa PW Laboratorium Tworzyw Sztucznych i kierował nim do śmierci. W 1964 obronił na tej uczelni rozprawę doktorską pt. *Badanie wpływu ciśnienia statycznego na właściwości reologiczne polistyrenu.* W 1966 w Institut für Kunststoffverarbeitung w Aachen ukończył kurs przetwórstwa tworzyw sztucznych. W 1970 otrzymał stanowisko docenta na Politechnice Poznańskiej. B. pracował także w Inst. Obróbki Plastycznej (1950–53), w Zakładach Materiałów Budowlanych w Buku k. Poznania, gdzie był głównym specjalistą przetwórstwa tworzyw sztucznych (1968–69), oraz jako konsultant w Zakładach Doświadczalnych Energoprojekt w Poznaniu (1970–71).

Do najważniejszych osiągnięć B. należało: zaprojektowanie i skonstruowanie prototypu wtryskarki hydraulicznej WH-40 (która była także produkowana na eksport), opracowanie technologii wytłaczania rur z mieszanek proszkowych z PCW, współudział w rozwiązaniu problemu formowania segmentów tarczowych z tworzywa sztucznego dla Fabryki Maszyn Papierniczych w Cieplicach. Zajmował się także pracami dotyczącymi technologii przetwórstwa żywic poliestrowych zbrojonych włóknem szklanym, technologii rurowych filtrów szczelinowych z winiduru, a także charakterystyką płynięcia tworzyw oraz wytłaczaniem adiabatycznym.

Opublikował kilkunaście artykułów naukowych.

Był mężem Michaliny Zwiewko, z którą miał córkę Ewę, chemika, dra nauk technicznych.

SBTP (W. Dembecka).

W. Dembecka: *Juliusz Michał Bratborski (1927–1972)*, [w:] *Wydział Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej. Historia i teraźniejszość*, Poznań 1991, s. 123–124; „Głos Wielkopolski" 1972, nr 57 i 58 (nekrologi).

Marcin Dolecki

Poprzedni Strona
Następny Strona